

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2522

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 16 iunie 1957

In numărul de azi:

Pag. 3-a

Prin Îndepărtatul Rangoon,

Pag. 4-a

MAGAZIN

- Tuberculoză vindecată ca... băi în-ghețate.
- Fotbalul românesc în campionatele mondiale
- „Cărbunele roșu” va încălzi casele și serele din extremul orient.
- Maniere „elegante” în trecut.
- Cuvinte încruciate.



Insula Hainan din sudul R. P. Chineze a doua ca mărime după insula Taiwan. În această insulă ploile sînt abundente și datorită acestor ploaie locuitorii obțin trel recolte de orez pe an. În foto: Membrii cooperativelor agricole din Wan-ning, de pe insula Hainan, stringînd prima lor recoltă de orez din acest an.

TELEGRAMĂ

Tovarășul GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, Prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Român

Tovarășul CHIVU STOICA, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romine

București

Părăsind melegurile minunatele dv. patrii, exprimăm mulțumirile noastre adînc pentru primirea deosebit de călduroasă care ne-a fost făcută de poporul român, de guvernul său popular și de Partidul Muncitoresc Român. Această primire mișcătoare — expresie a prieteniei frățești de nezdrușcinal între popoarele bulgar și român — este o manifestare spontană a unității și coeziunii popoarelor țării socialiste care fac parte din marea familie socialistă în frunte cu Uniunea Sovietică.

Vă urăm succese noi și tot mai mari în construirea socialismului.

ANTON IUGOV, Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria

TODOR JIVKOV, Prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar

In cinstea zilei de 23 August

Succese ale tinerilor hunedoreni

În ziua de 14 iunie, fabrica de aglomerare de la Combinatul siderurgic Hunedoara și-a încheiat sarcinile planului de producție pe semestrul I. Între 1 ianuarie și 14 iunie muncitorii de la această fabrică au livrat furnalelor cu 34 la sută mai mult mîneru aglomerat decît în perioada corespunzătoare a anului trecut. Productivitatea muncii a sporit în primele 5 luni ale acestui an cu 21,97 la sută față de plan, iar prin reducerea prețului de cost la aglomerarea mînerurilor s-au realizat, pînă la 14 iunie, economii în valoare de 412.927 lei.

Un aport deosebit la obținerea acestor succese au adus brigăzile de tineret, care, la sfîrșitul lunii aprilie, au luat fabrica sub patronajul lor.

Începînd cu ziua de 13 iunie lucrează în contul semestrului II și colectivul oțelărilor speciale vechi din cadrul combinatului. Aici productivitatea muncii a crescut în primele 5 luni cu 21,83 la sută, iar prețul de cost a fost redus cu 2,75 la sută. Față de perioada corespunzătoare a anului trecut, oțelarii au produs anul acesta, cu 6,83 la sută mai mult oțel special.

Să discutăm despre: Tinerete - educație - răspunderi!

AVEM O MARE RĂSPUNDERE socială!

Pentru cititorii „Scînteii tineretului” semnătura unui procuror în ziarul lor va părea poate un lucru neobișnuit. Poate că surprinderea lor va fi instructivă justificată; munca noastră nu prea atrage publicitatea, nu prea are nevoie de ea. Modestă, mărunț, ea se așază mîna mult, deși cu totul pe alt plan, cu munca sanitarilor.

Dacă înlocuim totuși acest obicei, o fac pentru că am certitudinea că de data aceasta eforturile noastre, care converg întotdeauna cu ale pedagogilor, trebuie pe deplin conjugate.

Am citit de curînd în „Scînteia tineretului” tristă poveste a unei fete pe care o cunoașteam foarte bine și din nou, că în urmă cu jumătate de an, cînd am anchetat cazul, mi s-a strîns inima. Copila aceasta, nici adolescență încă, a cunoscut toate treptele decăderii umane. Și profesia mea mi-a demonstrat că nu e singurul caz, că sînt încă, din păcate destui tineri care nu știu să trăiască, să discearnă binele de rău. La școală sau pe locul de muncă, supuși disciplinei colectivelor liniilor greșesc mai puțin și greșelile lor pot fi mai ușor îndreptate; înfățișarea lor este liberă de orice supraveghe însă, singuri în societate, în caracterul

lor se pot țîi pîrși atît de urîte, încît uneori devine necesară intervenția mîinii a tribunalelor.

Un om tînar ajuns într-o atît de dureroasă situație este sinteza gurilor și greșelilor care s-au produs în mod succesiv în educația lui. Într-adevăr, așa cum s-a arătat în articolele dinainte, o diversitate mare de oameni este implicată în acest proces: familia, școala, colectivul de muncă, organizația U.T.M., oamenii de pe stradă. De aceea mă asociez chemării „Scînteii tineretului” și cred că e momentul să facem efortul de a discuta cu seriozitate și sinceritate despre aceste guri și greșeli; să aflăm de ce mai există tineri care fură, care beau, care-și bat joc de sufletul și de trupul lor, de ce există huliganii.

Tocmai pentru că munca mea m-a făcut să mă lovesc mai mult decît alții de asemenea neplăcute întâmplări m-am hotărît să scriu ziarului și să cer să se discute cu mai profund, cu mai multilateral și problema huliganismului. Aș

putea să dau multe exemple de tineri care, de unul singur sau în grupuri, au bruscat trecătorii, au sîgnit femeile, s-au îmbătat, provocînd scandal, făcîndu-se în vîrul lumii de rușine. Pe mulți dintre aceștia i-am cunoscut, le-am cercetat viața, munca, familia, obiceiurile. Este cunoscut și mult discutat cazul grupului de tineri din cartierul Herăstrău, care se intitula „Gașca Săntierului Naval” și-și petreceau timpul provocînd scandaluri, bătăi, înjurînd, jucînd barbut etc. Revin la exemplul acesta doar pentru că întregul de cauze foarte răspîndite, pe care noi, procurorii, le întâlnim în mai fiecare caz pe care-l cercetăm. Prima dintre acestea este intr-adevăr lipsa de supraveghere din partea părinților, exagerata libertate pe care o acordă copiilor. Părinții mai tînușorii eroilor neplăcutelor întâmplări susmenționate sînt oameni cunoscute, care-și văd de treabă și care s-ar cruci dacă și-ar fi înțeles odată în exercitiul rușinosității lor înfulețierii. Puși în fața faptului implinit oamenii aceștia cumsecade își frîng mințile de durere, dar sînt ei oare pentru asta mci puțin vinovați? Ca argument în favoarea acestei concluzii este și tristă poveste a Floricel. Viața ei ciudată, dublă a durat mai bine de șase luni — și totuși, nici părinții și nici ceilalți din jurul ei n-au observat nimic, continuînd s-o credea o școlăriță cuminte și siltoare, o fată cinstită și bună. Dar asemenea orbire din partea părinților nu este o „adeverată crimă”?

Cred că o altă cauză care generează asemenea deformări caracter-

10 ani de la semnarea Convenției de colaborare culturală dintre R. P. Romîna și R. P. Bulgaria



Intîlnire cu eroii piesei „Mielul turbat”

În 1954 Andrei Tudorache ab solvise școala profesională de conserve. Era încă un copil, șfios, supus, însă cu multă dorință de a stăpîni cît mai bine meseria. Seara se retrăgea în cameră și plîngîndu-și dinădă, desena, calcula, pentru ca mai apoi să ia totul de la capăt. Îl nemulțumea în fabrică munca anevoioasă, neigienică, rezultatele slabe. Voia să facă ceva care să înălțare eforturile mari. De aceea studia.

Dintre toate cărțile și broșurile tehnice de specialitate, manualul „Aparate și instalații” de inginerul sovietic Televiziunov a zăbovit cel mai mult la el. Din acesta a înțeles bîntuit ce este și cum se poate realiza o mecanoizare, o inovație. Așa s-a făcut că Tudorache a început să studieze posibilitatea executării unui aparat care să automatizeze cîntărirea, transportul și ambalarea marmeladei. Uneori, cînd închi-

deș, îl se părea că mașina concepută de el execută sub îndrumarea unui singur om și nu sub mîinile a șase oameni, toate aceste operații. Îi venea să alege, să chiuie de bucurie.

Într-un asemenea moment a prezentat Andrei Tudorache, pe atunci muncitor la fabrica „Zag-na Vădeni”, desenul unui dozator pentru marmeladă inginerului șef Aurel Grou.

„Inginerul șef a strîmbat din nas, l-a privit insistînt și întotdeauna, dar încrederea în reușită nu l-a părăsit pe Tudorache. De zeci de ori și-a verificat planurile și de fiecare dată vedea clar cum va arăta dozatorul pentru marmeladă.

O nouă încercare: 12 ianuarie 1956 — Ministerul Industrial Alimentare — Direcția conserve- tor, Tudorache era de acum elev la școala tehnică de mîștri din București.

— E interesantă propunerea dumitale. Un asemenea aparat este necesar sectorului nostru — a auzit.

Tudorache nu-și mai amintește ce a răspuns atunci inginerului Aurel Grou, șeful serviciului tehnic din Direcția conserve- tor. De data aceasta era încredințat că mașina mult visată va deveni realitate.

Istoricul mașinii — expus de Tudorache — a fost înregistrat sub nr. 005346 la data de 12 ianuarie 1956. Fără să se zăbovească, dozorul a fost întocmit, consultat, discutat, aprobat și semnat. La foarte pușin timp, în februarie, o adresă a sburat către Atelierul de utilaje și prototipuri cu simbolul nume „Speranța”, al Direcției conserve: prin ea se dispunea confecționarea prototipului. Cheltuielile de execuție urmau să fie suportate de fabrica de conserve „Filaret”, unde era

Cum ne îmbrăcăm

Încheiam articolul trecut spunînd că nu putem încă vorbi despre tendințele model actuale, fără a cunoaște mai întii câteva legi de bază, care să ne călăuzească în alegerea și adaptarea acestei



mode la nevoie și înfățișarea noastră.

Pentru a face o operă de artă, oricare ar fi forma ei de exprimare, trebuie să cunoști mai întii legile compoziției, ale corelației, ale dozării și grupării diferitelor elemente din care este alcătuit întregul.

Natura ne arată și ea în mod permanent armonia care stă la baza vieții. Dacă, de pildă, am lua la întimplare ochii unei fete frumoase, nasul altelea și gura unei a treia, rupe din ansamblul lor, ele vor rămîne frumoase fiecare în parte, dar e puțin probabil că se vor acorda împreună și că vom fi creat un chip frumos.

Hainele ce purtăm ne îmbracă, uneori modifică chiar forma trupului nostru, ne înfrumusețează sau ne urîțesc. Făcînd parte din înfățișarea noastră, sînt supuse și

VASILE BRAILOIU
procuror
ralonul „I. V. Stalin”-București

CONTINUARE PAG. II

In cinstea Festivalului

In 199 comune din regiunea Suceava s-au desfășurat festivaluri sătești

In cinstea Festivalului Mondial al Tineretului de la Moscova, în regiunea Suceava au avut loc în 199 comune și 40 de întreprinderi și instituții festivaluri sătești la care au participat 280.000 tineri. În zilele de 16 și 22 iunie au loc festivaluri raionale, iar între 6-7 iulie au avea loc la Suceava cele de-al doilea festival regional al tineretului. Tinerii din regiunea Suceava au pregătit pentru Festivalul de la Moscova peste 300 daruri, în majoritatea lor obiecte de artă populară.

Joi, 20 iunie 1957 începe

Marele concurs permanent

de jocuri și probleme educativ-distractive

„Scînteii tineretului”

Începînd de joi, 20 iunie, „Scînteia tineretului” deschide un mare concurs permanent de jocuri și probleme educativ-distractive.

Acest concurs se va desfășura în etape de cîte 20 de jocuri și probleme, eşalonate în ziar pe timp de aproximativ o lună. După fiecare etapă vor fi distribuite premiile.

Concursul va cuprinde: cuvinte încruciate, aritmogrife, rebusuri, șarade, reconstituiri, probleme de matematică distractivă, chestionare pentru verificarea cunoștințelor de cultură generală etc. pe teme variate, îmbrățișînd numeroase domenii de activitate și preocupări ale tineretului.

La concurs poate participa orice cititor al „Scînteii tineretului” care trimite pe adresa ziarului dezlegările a cel puțin o jumătate din numărul total de jocuri care compun o etapă.

Pentru fiecare joc dezlegat se acordă un număr de puncte. Se admit în concurs chiar și dezlegările care conțin unele greșeli, dar în astfel de cazuri se scade un anumit număr din totalul de puncte acordat jocului respectiv.

Ciștigătorii fiecărei etape vor fi clasificați în ordinea punctajelor obținute. În cazul cînd mai mulți participanți obțin punctaje egale ciștigătorii se vor stabili prin tragere la sorți.

Pentru buna funcționare a concursului se stabilesc următoarele reguli:

— În termen de 5 ZILE de la încheierea etapei, se primesc pe adresa ziarului, INTR-UN SINGUR PLIC, dezlegările a CEL PUȘIN JUMĂTATE din numărul de jocuri din etapa respectivă.

— Dezlegările trimise, vor fi însoțite de CUPOANELE DE PARTICIPARE la concurs decupate din ziar.

— Se va indica numele și pronumele, ocupația și adresa participantului.

— Corespondența trimisă ziarului în orice chestiune privind acest concurs va purta pe plic mențiunea: „Pentru concursul de jocuri”.

Pentru orice lămuriri suplimentare întrebăți redacția în scris. Răspunsurile vor fi publicate în ziar la rubrica „Poșta concursului”.

Premiile primei etape:

- PREMIUL I: 1 bicicletă.
- PREMIUL II: 1 aparat de radio.
- PREMIUL III: 1 patefon cu discuri.
- 15 MENȚIUNI: stilouri, mingi de fotbal, jocuri de șah, echipament turistic, abonamente la ziare și reviste etc.
- Numele primilor 100 CLASAȚI vor fi publicate în ziar.
- Ciștigătorii a cel puțin trei etape din cinci vor primi PREMII SPECIALE.

TINERI ȘI TINERE,
Participați în număr cît mai mare la acest concurs!

Cu privire la literatura științifico-fantastică

— Impotriva „mîinii-deget” —

Într-un număr recent al „Scînteii tineretului”, tov. Max Solomon abordează problema literaturii științifico-fantastice.

Am impresia că în acest articol unele observații teoretice juste coexistă, alături de unele concluzii dăunătoare dezvoltării genului în cauză. Ca să facem o plăcere gustului științific, pe care îl recunoaștem tov. Solomon, putem spune că dacă aserțiunile teoretice și cele practice ale domniilor sale ar fi fost substanțiale chimice, — așa cum le-a pus laolaltă în cuprinsul articolului, ele ar fi provocat neapărat o dezastroasă explozie. Într-un scris aceste reacții sînt înfîșurate mai puțin evidente decît în chimie ne vom strădui să amplificăm zgometul exploziei, ca să devină auzibil pentru toți. Ca acest prierul vom încerca să arătăm și punctul nostru de vedere în această problemă.

În introducerea articolului sînt exprimate în linii sumare cîteva aspecte ale genului științifico-fantastic, care în esență mi se pare că e redus la tipul Jules Verne. Alte modalități ale literaturii anticipative (cum ar fi viziunile lui Capek, Wells etc.) sînt considerate ca deosebindu-se radical de aceea Jules verneană. Prețelul sau ca pe o convenție literară”. Chiar și pînă aici, punctul de vedere al tov. Solomon are un unghi greșit, care este încă prea mic, dar care, prelungit pînă la dimensiunile unui întreg gen literar, devine considerabil.

De bună seamă că „idealul” unul roman științifico-fantastic



al autorului ei ca Pallas Athena din feasta lui Zeus: perfectă și necriticabilă.

De aceea cred că e loc sub soare pentru toate speciile fantastice științifice, și a limita genul doar la creația unui „inginer care n-are de răspuns pentru economicitatea imediată a proiectelor sale” înseamnă a-l săraci.

Ca scriitor, străduindu-mă să creez ceva tralic în acest gen, recunosc că am de învîțat din

pasivitatea pentru știință dovedită de Jules Verne în opera lui. Am încercat și încerc să dau romanului la care lucrez acum pentru Editura Tineretului cît mai multă rigoare și concordanță cu „minunile” științei moderne. Totuși refuz să-l socotesc pe Jules Verne singurul meu maestru.

Dacă analizăm serios chiar numai opera acestuia, vedem că geniul său generos se împotrivese unei etichetări scolastice. Scriitorul francez are numeroase romane care nu sînt cîștigi de puțin fantastice, acțiunea lor fiind centrată în cadrul unei expediții, unei aventuri științifice sau chiar numai unei simple călătorii („Copiii căpitanului Grant”, „Căpitan la 15 ani”, „Mihai Strogoofi” etc.). Nu pot socoti că asemenea romane au o mare valoare educativă.

Pe de altă parte, de ce să îl considerăm „Capek inferior” Jules Verne? Cu mult înainte să fi luat naștere cibernetica, scriitorul ceh a scris piesa „R.U.R.”, care nu numai că are o generație semnificativă socială, dar a dat științei o noțiune ce a intrat-o în celebritate: „robotul”. Iar absurdă aventură a lui Hector Servadac — care, împreună

ADRIAN ROGOZ
Redactor al colecției „Povestiri științifico-fantastice” a revistei „Știință și tehnică”

CONTINUARE PAG. II

Victoria fotbalistilor noștri



Fază din meciul de fotbal R.P.R. B—Grecia B.

CITIȚI IN PAGINA 2

RUBRICA DE Sport

VASILE SANDOIU — Tg. Neamț. Am primit scrisoarea de mai jos:

Dragă poștașule, Peste puțin timp dau examenul de maturitate al cărui rezultat sper să nu desminte eforturile depuse de mine în întregul an. Din clasa a IX-a am simțit eroarea, cuprinzându-mă, interesul, pasiunea pentru arta dramatică. Doresc să mă fac actor. Nu vreau să-mi satisfac un gust excentric. Este pasiunea mea autentică căreia i-am dedicat voinea și seara mea de cultură, de frumos. Nenrocirea face să locuiesc într-un oraș de provincie, sau mai obiectiv, într-un târgușor în care dorința pentru o asemenea profesie se clocește de mentalitatea părinților mei. Se îndoaie că aș putea avea talent când în familia noastră „neam de neamul nostru” n-a fost artist. Dar nu pot renunța! Am muncit, am visat. Mă pregătesc pe ascuns pentru examenul de la facultate.

Ce să fac? Răspunsul nostru: Întrebarea dumitale ne bucură pentru nota de sinceritate și autentică emoție. Iar pasiunea de care ne asigură că este adevărată și profundă, te obligă să n-o abandonezi. Va trebui să ai o bună cunoaștere a apăsătorilor să participi la una dintre verificările prealabile examenului de admitere. Pentru că arta — numai cu pasiune, cu oricâtă pasiune — fără talent nu se poate face. O primă confirmare a apăsătorilor — rivalia profesioniștilor — poate schimba și cred că va schimba ideile, rezervele, opunerea părinților care desigur nu doresc altceva decât să te realizezi în viață.

V. DEMETER-MEDIAȘ — Ne întrebăm cu ce să începem să învățăm muzică? Ne bucurăm de dorința ta de a cunoaște problemele pe care le ridică unul dintre cele mai înalțate domenii ale creației umane. Despre muzică s-au scris multe cărți. În unele poți găsi biografiile marilor muzicanti, în altele sunt tratate problemele unor nume de geniu de compoziție, iar în altele sunt descrise diverse opere muzicale. Ele se adresează însă celor care au anumite cunoștințe muzicale. Dumitale îți propunem altceva. De curând în colecția „Muzica pentru toți” a Editurii Cartea Rusă a apărut lucrarea lui V. Vasina Grosman intitulată: „Prima cântăciță despre muzică” unde vei putea găsi adunată câteva cunoștințe generale pe baza U.T.M., din care faci parte. Dorința trebuie să aibă cel puțin 17 ani și să nu depășească 30 de ani. În timpul citirii muncesc pe șantier primesc salariul în raport cu munca prestată.

DOGARU D. AUREL — G.A.S. Mavrodin, raionul Alexandria.

Pe șantierele naționale pot merge mai ales tinerii necalificați, recomandați de organizațiile de bază U.T.M., din care faci parte. Dorința trebuie să aibă cel puțin 17 ani și să nu depășească 30 de ani. În timpul citirii muncesc pe șantier primesc salariul în raport cu munca prestată.

Organizațiile U.T.M. de pe șantiere se îngrijesc, ca acești tineri să se califice. Ei pot deveni zidari, fierari, betonisti, dulgheri, vopsitori, montori și chiar mașinisti. Brigadierii care au realizat 2.100 ore de muncă, primesc gratuit cîte un costum de haine. Tinerii pot rămâne pe șantier pînă la terminarea lucrării.

BOTEȘ ILIE — Rîmnicu Vilcea. Rezultatele concursului „Verifică-vă cunoștințele de cultură generală” au apărut în „Scînteia tineretului” nr. 2518 (miercuri 12 iunie a.c.).

POPESCU L. NICOLAE, comuna Morunglav, raionul Bălți.

(La întrebarea dumitale răspunde tov. Șandulescu Mircea, directorul Școlii Populare de Arte din București). În școlile populare de arte pot intra numai artiștii amatori, care activează în formații artistice ale căminelor culturale, întreprinderilor și instituțiilor. Școlile populare de arte funcționează în afara orelor de muncă și nu au scopul de a scoate profesioniști. Ele au menirea de a contribui la ridicarea măiestriei artistice a cursanților. Pe lângă aceste școli există secții de muzică, teatru și sculptură. Școlile are o durată de 3-5 ani avîndu-se în vedere vârsta elevilor și cerințele fiecărei secții.

Soldat fruntaș COLTEANU PETRE U.M. nr. 03687. Am primit o corespondență prin care conștient și rușete te felicităm cu prilejul primirii de către părinții tăi a scrisorilor de mulțumire trimisă de Uniunea ta din care faci parte. Poștașul te felicită și el și îți urează noi succese în pregătirea politică și de luptă.

POPESCU LAURENȚIU — comuna Prundeni, raionul Drăgășani.

Încă nu se știe de cine a fost introdus fotbalul în țara noastră. În 1893, la București, se amintește de o echipă de fotbal improvizată. Prima echipă de fotbal care s-a impus a fost „Olimpia”, la București în anul 1905, echipă organizată după sistemul austriac. Abia din 1907 se poate vorbi de începerea unei adevărate mișcări fotbalistice în țara noastră.

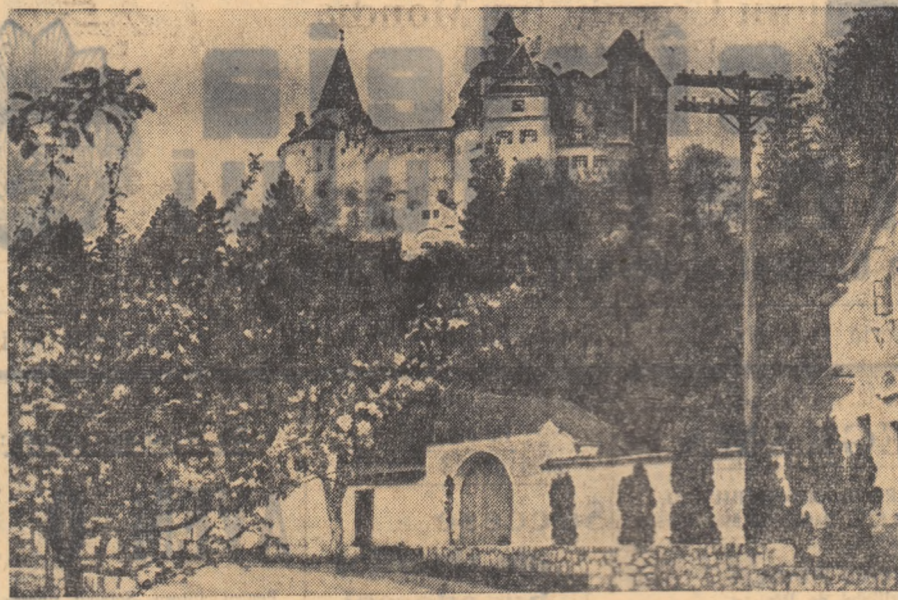
CRISTINA P. — Constanța. Va să zică, dumneata ai înțodeana dreptate, iar soacra — niciodată. După exemplele pe care ni le-ai dat — greu de ghicit. În sfîrșit, poate că așa: dar dacă o femeie tinărească are să aibă armonie în familie, nu e bine să-și impună părerea în toate mărunțurile. Oricum, un om în vîrstă are mai multă experiență.

Mal ales, n-al de ce să te superi, dacă soacra d-tale își lubuște fiul. I-a-o în lumina asta: îți îngrijește soțul și e un motiv în plus ca s-o stimmezi.

Te prevenim mai ales fiindcă ai un fiu. Căndăzile deci d-ta la tîful de soacra...

De ce acoperi tăblița? De rușine, injelegi? N-ai vrea să fim luați drept porumb!

DIN FRUMUSEȚILE PATRIEI



CASTELUL BRAN

AVEM O MARE RĂSPUNDERE socială!

(Urmare din pag. 1-a)

rologice rezidă dintr-o nefericită imbinare între incultură și o ciudată cultură-fobie. Cel care, asistînd la un spectacol, își închid sufletul mesajului de idei al acestuia, ocupîndu-se de siluetele vînelor sau făcînd schimb de trivialități, sînt oameni care n-au înțeles nimic din frumusețile vieții, din comorile literaturii și artei. În cazul cînd sînt elevi ei stau pe băncile școlii nu din dragoste pentru învățătură ci din inerție în fața voinței părinților, fie din meschinul calcul al dorinței de parvenire.

Cred că această constatare impune o preocupare sporită, în toate verigile — părinți, școală, organizație U.T.M. etc. — pentru cultivarea gustului de cultură în conștiința tineretului. Să ne străduim ca fiecare tînar să citească cit mai mult, să dobîndească chiar pasiunea lecturii — izvor inepuizabil de idei generoase.

Fiecare din noi poate să con-

state cu ușurință că cei care se abat mai des de la cele mai elementare reguli de conviețuire în societate sînt în mare majoritate oameni foarte tineri — de cele mai multe ori băieți și cîteodată și fete de 16, 17, 18, 19 sau 20 de ani. Din dorința de a părea „originali”, dintr-un spirit de aventură rău înțeles, ei săvîrșesc acte degradante care-i aduc uneori în rândul delincvenților. Pe lângă semnificația faptului în sine și a premiilor sale, el comportă și consecințe. E trist, dar adevărat; mulți tineri care încep așa săvîrșesc coborînd una cîte una treptele societății, ajung delincvenți. Cu toate că sîntem nevoiți, în interesul societății, să procedăm cum se cuvine, nu doare ca pe fiecare părinte atunci cînd trebuie să invocăm asprimea legii față de cî-

știi din accepția. De aceea, nici un efort nu este prea mare ca să tulburăm acest rîu. Să ne spunem cuvîntul asupra tuturor verigilor slabe ale educației, să nu îngăduim nici o figură la adresa societății sau a vîrstnicilor din membrii ei. Fiecare tînar pe care-l întorsăm la drumul drept este o victorie pentru care, sîntem siguri, organizația U.T.M. merită să fie ajutată.

Sînt cazuri în care tinerețea trebuie apărată și altfel decît prin lege și sînt atribuțiile largi îndatorite de autoritatea tutelară. E datorată a acționa să intervină, să-și exercite cu energie aceste atribuții, pînă la capăt, pentru condiții necompetente de viață.

Să nu uităm că pe umerii noștri, ai tuturor, stă marea răspundere de a forma din fiecare tînar un om adevărat și pentru aceasta nici un pret nu e prea mare.

COMUNICAT

Se aduce la cunoștință absolvenților fostelor școli medii tehnice pentru industrializarea lemnelui care din diferite motive nu s-au prezentat la examenul de diplomă sau nu au luat examenul de diplomă în sesiunea respectivă, că în localul școlii profesionale pentru industrializarea lemnelui din Piața Neamș str. Ștefan cel Mare nr. 28-31, este centrul de examen pentru specialitatea „Industrializarea lemnelui”.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.

Examenul se va ține de la 1 la 7 septembrie 1957. Căndăzile pentru acest examen se vor adresa cu cereri însoțite de certificat de absolvire, tema proiectului de viață comunicată de către școală.



Fotbaliștii romîni au obținut victoria în ultimele 10 minute

— R. P. Romîna (B) — Grecia (B); 4-2 (1-0)

Cînd am intrat în cabine, după consumarea meciului, l-am găsit pe jucătorul grec cu nr. 16 — Saravacos — plîngînd. Nu pentru faptul că echipa sa a pierdut, ci pentru minutul ocazie pe care îl a ratat-o în minutul 79 la scorul de 2-2. Singur în fața porții, cu Dungu pe jos, Saravacos trage în bara laterală. Și așa cum ne-a declarat el: „a fost pentru noi momentul psihologic, dacă marcam poate altul ar fi fost rezultatul”.

În tabăra romînilor era bucurie, jucătorii și antrenorii erau mulțumiți pentru că, în sfîrșit au spart ghișia, Bucuria pentru această victorie, însă, noi o considerăm nu pe deplin justificată

Ocazii de gol au fost numeroase. Demien ratează primul prilej: trage la poarta goală și în ultimul moment fundușul Darakis salvează de pe linia porții. Apoi, în minutul 79, Saravacos îl înmîșă din situații bune de gol. În această parte a jocului grecii n-au periclitat de loc poarta lui Dungu. Rarele incursiuni sînt hotărît oprite de apărătorii noștri. În min. 35, Demien și extremul Ioanu sînt accidentați și înlocuiți cu Meszaros și respectiv Saravacos. Intrarea scundului Saravacos, care joacă centru atacant, produce un reviriment în jocul adversarilor. Astfel în minutul 40, Dungu este nevoit să plonjeze la picioarele proaspăt-

II m. Execuții Meszaros, care înscrie: 2-1. Jucătorii greci revin imediat în atac. Saravacos întoarce balonul peste cap în careul nostru. Mihăilescu interceptează mingea și o trimite prea încet lui Dungu. De acest lucru profită Avramidis, care înscrie plasat: 2-2. Sîntem în minutul 70 și rezultatul pierde că nu se va mai schimba. În minutul 79, Saravacos pierde ocazia de a marca, de care am pomenit la început. Fotbaliștii romîni forțează jocul. Asistăm la ultimele 10 minute în care jucătorii noștri se apropie de valoarea lor reală. În minutul 80, Suru centrează la Meszaros care înscris pe lângă portarul grec, ieșit în întimplin-



Alexandrescu înscrie primul gol.

față de jocul prestat. Dar să vedem pe scurt filmul meciului. Jucătorii romîni sînt surprinși de replica adversarilor și se regeșesc cu greu. Elenii se apără în 7-8 oameni, în schimb trec foarte rapid la atac. Înaintașii noștri fac numeroase greșeli dînd multe pase inapoi sau la adversar, Zavoda, Demien și Suru sînt în această privință cei mai „aplauzați” de către spectatori, care și manifestă zgomotos ne mulțumirea. Cu toate că jucătorii romîni domină — cu insistență chiar — nu pot fructifica nimic.

În concursul athletic de la Praga

★ Iolanda Balaj a ocupat primul loc la săritura în înălțime ★ Aurel Raica a realizat un nou record republican la aruncarea greutății

Sîmbătă a început pe stadionul „Strahov” din Praga, tradiționalul concurs internațional de atletism „Memorialul Rosicki”. La această competiție participă atleți din U.R.S.S., Austria, Australia, R. Cehoslovacii, R.P. Romîna, R.P. Bulgaria, R.P. Ungaria, R.P.F. Iugoslavia, R.P. Polonia, Islanda și Norvegia.

În proba de săritură în înălțime victoria a revenit campioanei R.P. Romîne, Iolanda Balaj care a trecut stăcătura la 1,64 m. Pe locul doi s-a clasat Knapp (Austria) cu 1,61 m. În remarcabil progres, Aurel Raica a stabilit un nou record republican în proba de aruncarea greutății cu un rezultat de 16,32 m. Vechele record era de 16,32 și era deținut de această probă s-a clasat cehoslovacul Blaha cu 16,78 m.

PROSPECT

Prin Hotărîrile C.C. al P.M.R. și Consiliului de Miniștri nr. 91/1955 și în anul școlar 1957-58 va funcționa Școala profesională Legumicolă din comuna Iernut, Raionul Luduș, regiunea Cluj.

Pe întreaga durată de școlarizare elevii școlii noastre vor beneficia de următoarele drepturi:

a) Școlarizare; b) Hrană; c) Cazare de internat; d) Articole de igienă corporală; e) Manuale școlare; f) Recluzite școlare necesare; g) Costul integral al transportului în vacanță dus și întors cu trenul; h) Îmbrăcăminte și încălțăminte (uniforme școlare pe timpul cursurilor teoretice și în plus echipament de protecție pe durata practicii școlare); i) Asistență medicală.

Pentru desăvîrșirea pregătirii profesionale a elevilor școlii este înzestrată cu:

— Laboratoare dotate cu utilaj complet. — Fermă didactică model pentru executarea lucrărilor practice din specialitatea școlii, dotate cu mașini și unelte agricole, sere etc. cum și animale-elibă. — Terenuri experimentale.

Pentru completarea procesului instructiv-educativ, școala este înzestrată cu bibliotecă, club și aparatură de radio. Școala este asigurată cu localuri corespunzătoare, clasă, internat spațios, dormitoare, vestiare, băi, cantină igienică, apărătoare etc. și personal de deservire necesar.

În timpul școlarizării în școală funcționează cercurcile literar, artistic și sportiv, dotate cu materiale necesare. Durata de școlarizare este de 3 ani. Absolvenții anului III au dreptul de a-și continua studiile în școlile tehnice de mașini și chiar în învățămîntul superior, după efectuarea unui stagiu de doi ani în producție. În anul I se primesc prin examen de admitere tinerii care îndeplinesc următoarele condiții:

1. Absolvenți a 7 clase elementare. 2. Vîrsta între 14-17 ani împliniți pînă la data de 1 septembrie 1957. 3. Să fie sănătoși, să nu aibă infirmități ce i-ar putea împiedica în practicarea meseriei. Examenul de admitere vor fi din următoarele materii:

1. Limba romîna scris și oral. 2. Științele naturale orale. Pentru examenul de admitere se vor înainta următoarele acte la secretariatul școlii: a) Cerere timbrată. b) Certificatul de naștere-copie legalizată de Notariatul de stat. c) Certificatul de absolvire a 7 clase elementare, în original d) Certificatul de sănătate eliberat de dispensar. e) Act din care să rezulte starea materială a părinților sau susținătorilor legali.

TINERI ȘI TINERE!

Învățămîntul profesional agricol vă asigură un viitor fericit și vă dă posibilitatea de a deveni cadre de folos ale agriculturii patriei noastre.

re. Peste puțin timp Alexandrescu ratează de la 3 m. pentru că în min. 84 Zavoda de la 20 m. spera, „cîndăzile” un sul tras fulgerător la care portarul Seralidis nu mai poate interveni. Cu această scorul este pe cîntecul: 4-2.

Jucătorii greci, neobșnuți cu gazonul, au reușit totuși să demonstreze multe calități: viteză, o foarte bună dețență, un joc în forță, care a derutat echipa noastră. În orice caz această primă națională B a Greciei ne-a lăsat o impresie bună deoarece jucătorii au mari perspective. Saravacos a entuziasmat publicul nostru pentru jocul făcut. De asemenea ne-au plăcut Darakis, care a salvat multe goluri, Hagiotis, Kallodgis, Theofanis, Avramidis.

Selecționata noastră secundă nu l-a mulțumit pe cei 40.000 de spectatori de pe stadionul Republicii. În primul rînd datorită slabei execuții tehnice. Din păcate nu putem menționa în mod special pe nici unul dintre jucătorii noștri, toți jucînd sub valoarea lor reală.

R. L.

La tenis, primele cîștigătoare: Kuzmenko și Filipova

Restul semnelor de întrebare se vor lămurii azi

Tribunalele de pe terenurile din str. Dr. Staicoici au fost mai populare decît oricînd în această săptămînă bucureșteană a tenisului. Afluența de public a fost determinată în mod evident de împlinirea programat, împliniri ce reuneau pe cei mai valoroși participanți la concursul de la București. Soarele reușit, căldura mîștoasă, n-au reușit să diminueze divizia disputelor.

Unul din cele mai frumoase meciuri a fost furnizat de cel dintre tînăra și talentata jucătoare sovietică Kuzmenko și rîmnata franceză Kermina. Evoluția scorului a fost de-a dreptul palpitantă. Ambele jucătoare făceau opele la toate resursele lor, desfășurînd un joc cu schimburi rapide, prompte, pline de fantezie. Kuzmenko conduce în primul set cu 2-0, apoi cu 3-1, 3-2, 4-3, 5-3 dar pierde la 5-7. Setul următor îi aparține categoric: 6-1. În setul trei, oboștat de eforturi, ea nu mai reușește să-și găsească echilibrul și pierde cu 2-6. O luptă la fel de dîră s-a dat între franceza Baccalle și sovietica Filipova. A învins Baccalle cu 6-3, 6-6 după o dispută prelungită cu momente dramatice. Deci, cîștigătoarea probei de simplu femei urmează să fie disputată „în familie”, între cele două reprezentante franceze.

Finala probei de dublu femei a dat posibilitate cuplului sovietic Kuzmenko-Filipova să-și ia revanșa asupra celor două jucătoare franceze: 2-6, 7-5, 6-4. Scorul dezolantă pasiunea cu care au fost disputate aceste meciuri. Kuzmenko și Filipova sînt deosebitele campioane internaționale de tenis ale R.P.R. Pentru lucrurile 3-4 s-au întîlnit perechile Namian-Ponova și Jdrzejowska-Stancusa. Primele au învins cu 6-2, 6-3.

Tînăra jucătoare sovietică Kuzmenko, care împreună cu Filipova, a cucerit primul titlu de campion internațional al R.P.R. la dublu femei.

N-au lipsit întrecerile dîră nici la simplu bărbați și dublu bărbați. Gh. Viziru l-a învins pe Birks iar Andreu pe Radzio. Deci, ultimul cuvînt îl va avea întîlnirea Viziru-Andreu. La dublu bărbați, Andreu și Anisimov s-au dovedit mai buni ca Rakosy și Turdeanu și au cîștigat cu 6-0, 6-2, 3-6, 6-4. Radzio și Piatek s-au calificat și ei în finală.

Astăzi se consumă ultimul act al concursului. Vom căpăta astfel răspunsul definitiv la întrebările pe care duminica trecută ni le puneam privind nașterile cu numele concurenților.

M. RAMURA

Pionieri și școlari aeromodeliști I

Începînd din luna iunie 1957, revista „Aripile Patriei”, organizată, pentru voi, un interesant concurs de probleme aeromodelistice cu tema: „Aeromodeliști, știți să rîspundeți?”

La acest concurs pot participa toți pionierii și școlarii aeromodeliști care nu depășesc vîrsta de 16 ani inclusiv. Concursul se încheie în luna decembrie a.c. și este dotat cu următoarele premii:

— Premiu I — o bicicletă. — Premiu II — un aparat de fotografiat. — Premiu III — un trening și o trusă toratoraj.

Premiile se vor acorda celor care vor întruși numărul maxim de puncte și vor prezenta cel mai reușit plan de aeromodel construit.

Participînd la acest concurs vă îmbogățiți cunoștințele despre „mîca aviației sportive” — aeromodelism.

Pentru amănunțite, procurați-vă la timp revista „Aripile Patriei”.

(Urmare din pag. 1-a)

cu o fișie de uscat african. e răpit de o comelă și readus în acelaș loc — scade oare valoarea concursului roman al lui Jules Verne? Nu e clar că în cazul acestui lucrări convenia științifică, de care tov. Solomon vorbește atât de disprețuitor nu e decît pretextul unor peripeții pasionante și a unei călătorii prin univers?

Deși eu însumi îmi împrumut goare în scrierile mele, deși sfîrșitesc pe scrierile să se apropie, să se documenteze și să „atace” genul literarului anticipativ, deși am luat și iau apărarea autorilor, care, abordînd necost gălăzilor (și la noi — tînăra nu izbutit să stăpînească mai mult latura științifică decît cea artistică a lucrărilor scrise, totuși cînd este vorba de împingerea acestuia gen pe un făgaș primedios, trebuie să trag semnalul de alarmă.

Vorbînd de lucrările apărute în colecția „Cutezători” a Editurii Tineretului și de aceea de povestiri a revistei „Știință și Tehnică”, tov. Solomon le intitulăză scurt literatură „de aventuri”, păstrînd pentru genele științifico-fantastice doar romanul „Drum printre aștri” și desigur (deși nu-l numește) „Sahariana”, o lucrare care abundă în date științifice și care după opinia noastră este superioară „Drumul printre aștri”.

Recunosc fără nicio sfială slăbiciunile tuturor lucrărilor pomenite de tov. Solomon (care însă, care, acut cu o nedreaptă ușurință peste interesanta povestire a fizicianului M. Naumescu „Marea experiență”, peste „Ultimul vîl” al lui L. Hoban și mai ales peste romanul lui J. Popper „Taina aibă” — nu numai extrem de instructiv dar și foarte frumos scris). Slăbiciunile acestea sînt însă de alt ordin decît acela arătat de tov. Solomon. Nu aventura constituie un defect al lor ci tocmai faptul că aventura multora e doar un pretext pentru vehicularea unor idei științifice.

Ceea ce pot dori autorilor scrierilor de anticipație (și mie însumi) este să ne apropiem cît mai mult de literatură, să stîrnim ceva din magia aventurii a științei nu prin anodine însăși belfesturi ci prin puternice și admirabile biografii umane și mai cu seamă să încercăm, fiecare cum poate și cum știe, să deschidem cititorilor noștri o mare poartă de informare științifică, o nezdrunăcîată încredere în forța transformatoare a științei. De o sută de ori e mai folositor tineretului, și deci mai donit, romanul „Taina albă” care e „numai științific”, dar e bine construit artistic, decît un roman fantastic-științific prost scris și neinteresant.

Și fiindcă veni vorba de dorințele cititorilor, lată un fragment dintr-o scrisoare a tovarășului Olimpiu Nacu, electrician

nele zburătoare sau la mai știu eu ce mijloc de transport. Afară de asta omul nemaivînd nimic de făcut va deveni lenes, și cred că pînă la urmă oamenii se vor uicide unul pe alții așa numai pentru a-și omori plictiseala.

Din alt punct de vedere, vreau să vă arăt și morală care reiese din povestirile colecției, morală care poate influența, mai ales pe copii, într-un mod negativ: dacă peste mai știu eu cîți ani, o să avem tot ce ne trebuie de ce să mai învățăm sau să mai lucrăm? De ce să-mi mai bat capul cu mai știu eu ce, cînd mine voi apăsa pe buton și voi avea tot ce-mi dorește inima?

În concluzie, tîn să accentuez necesitatea umanizării literaturii științifico-fantastice. Iată veriga principală, iar literatura de aventuri este o cale sigură și fecundă.

Acum să vă arăt cum aș dori eu să arate oamenii deceniilor viitoare:

Să fie oameni puternici din punct de vedere fizic și normal. Să fie capabili, ori cîte greutăți și eșecuri ar întîmpla, să-și ducă visul la îndeplinire, chiar fantastic să fie el. Să aibă ce învîntă din eșecuri să nu se descurajeze, să nu muncască decît este nevoie zeci de ani, dar pînă la urmă să izbîndească, iar izbînda să-i aducă fericirea.

Dar nu numai asta. Uitați-vă la eroii zilelor noastre. Cîte nu se realizează azi! Luați ori ce zăiar, ori care revistă și veți vedea. Cîți nu luptă pentru un trai mai bun. Oare tot ce se realizează astăzi, se realizează apăsînd pe buton?

Desigur că în scurtă lui satiră, unul din cititorii noștri a folosit ceea ce artiștii numesc „exagerarea conștientă”. Nu toate lucrările apărute suferă de meștehana arătare, iar acelea care o au, nici ele nu o au în egală măsură. Ceea ce este însă pre-

Cum ne îmbrăcăm

(Urmare din pag. 1-a)

riel etc. Anul acesta, de pildă, predomină două aspecte: rochiile cu fuste largi și cele de linie, strimbe pe trup. Să încercăm a desluși cu ce se acordă fiecare din aceste forme. Rochia cu fustă largă care neapărat să fie subliniată talia și se poartă numai cu o jachetă foarte scurtă, pentru a lăsa trupul zvelt în pozele fustei ample. Vă puteți închipui ce înfățișare de balon am avea purtând o jachetă largă și lungă peste o fustă amplă! Fusta amplă însă se face să pară mică și trebuie să-ți vină în ajutor un toc mai înalt la pantofii, iar ca o ultimă consecință, volumul părții se mărește la rîndul lui, pentru ca să creeze un echilibru cu partea de jos a siluetei. Și lungimea rochiilor depinde de amploarea fustei. O fustă largă descoperă mai mult picioarele și ca atare trebuie să fie în realitate mai lungă decît o fustă strimbată, chiar dacă în aparență pare să aibă aceeași lungime.

Rochia strimbată are de asemenea legile ei, cere anumite raporturi de linie și formă. Pentru ca trupul să nu apară plăt din pricina fustei foarte strimbat, se accentuează puțin, prin cîte solduri, iar talia se accentuează de obicei printr-un cordon mai lat care susține corajul ce se cere a fi puțin bluzat. Acest coraj bluzat, la rîndul lui, interesează deosebit mai larg, care nu ar sta fix din pricina lîngăimii corajului, așa că se recurge la singurul decolteu ca va putea sta fix, anume la decolteul mai larg, pe umeri. Și bineînțeles, un asemenea decolteu cere neapărat mică o mină scurtă în complexarea umărului pe jumătate dezgolit, dar locul unde se încheie minca fiind foarte redus, din aceeași pricină, se preferă minca chimono, adică minca tăiată dintr-o bucată cu corajul. Vedeti dar că există o logică strîmă, așa spune un ra-



Port de necesități nu numai între diferitele părți ale îmbrăcămintei noastre, dar în însăși construcția acestor haine. Acest adevăr este rareori înțeleș și de multe ori se întrebă de ce este urîtă o anumită rochie, negîndî că a fost concepută luîndu-se după bunul plac, gîndul unui model, fustă alta și în fine, făcîndu-se unele „mici” modificări la corajul modelului inițial.

Pentru a ilustra necesitatea unui echilibru, unei compuneri a culorilor pe lîngă cel al formei vom lua un exemplu pe care, din nenorocire, ni-l arată unora în stradă. Am văzut îmbrăcate pe aceeași persoană, o bluză din material cu desen ecosez cu o fustă cu desen de flori sau invers.

Astfel de combinații sînt distonante din pricina jocului de linii ale ecosezului care exclude orice altfel de desen, fie el în dungă, flori sau buline, și din pricina jocului de culori care exclude orice culoare atîră de unul din tonurile de bază ale ecosezului sau de tonuri neutre ca gri și bej, ce se pot acorda aproape oricărui alte culori.

Capitolul coloritului și al îmbrăcămintei posibile merită să fie obiectul unuia din articolele viitoare, el fiind strîns legat de adaptarea model la datele noastre fizice.

În orice modă există trăsături generale. Dacă le-am cunoaște, am putea alege pe acela care se potrivește mai bine nevoilor și da-

Lucrările sesiunii Consiliului Mondial al PĂCII

COLOMBO 15 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineața zilei de 15 iunie în sesiunea plenară, delegații au salutat cu căldură declarația d-nei Sardonio, reprezentanta F.D.I.F. care, în numele femeilor și mamelor din întreaga lume a protestat cu hotărîre împotriva planurilor de dezlănțuire a unui război imperialist.

Delegatul cehoslovac, profesor Hromádka a declarat că țara sa vrea să trăiască în pace și prietenie cu popoarele celorlalte țări. Jaroslav Knobloch, secretar general al Organizației Internaționale a Ziaristilor, a subliniat rolul de seamă al ziaristilor în formarea opiniei publice. Arătînd că ziaristul revine o mare răspundere în opera de menținere a păcii, el și-a exprimat regretul că o parte a presei nu servește cauzei păcii, ci cercurilor care încearcă să dezlănțuie un nou război.

Delegatul sovietic, poetul tadjic Mirzo Tursun-Zade a vorbit despre dezvoltarea luptei de eliberare națională a popoarelor din Asia și Africa. Luînd ca exemplu Tadjikistanul, el a arătat ce succese uriașe poate să obțină un popor care s-a eliberat de cîștele dominației coloniale și care a obținut posibilitatea să-și dezvolte liber forțele creatoare în domeniul economiei și culturii naționale.

Delegatul partizanilor păcii din Irak, A. Sherif a arătat că se fac încercări de a transforma Irakul într-o bază atomică americană. Pactul agresiv de la Bagdad, impus Irakului, a dus la intensificarea luptei bogățiilor naționale ale țării și la jefuirea populației Irakului care și fără aceasta se găsește într-o situație miseră.

Lumea arabă, a spus el, vorbește cu recunoștință despre poziția Uniunii Sovietice al cărui guvern a dat în momentul cel mai critic un avertisment foarte categoric agresorilor.

Delegatul Israelului, Wilner, membru al parlamentului israelian, a declarat că războiul împotriva Egiptului a fost un rușinos act de agresiune, implicînd pericolul de a se transforma într-un război mondial.

În aplauzele furtunoase ale delegaților, Wilner și-a exprimat, în numele oamenilor simpli din

De peste HOTARE

Charlie Chaplin:

„Sprijin deplin mișcarea pentru punerea în afara legii a armelor atomice”

TOKIO 15 (Agerpres). — „Consiliul japonez împotriva bombei atomice și cu hidrogen” a anunțat că a primit din partea lui Charlie Chaplin o scrisoare în care acesta declară că acceptă propunerea organizației japoneze de a-1 unul din promotorii celei de-a treia conferințe mondiale pentru interzicerea armelor nucleare. Această conferință urmează să aibă loc la Tokio în zilele de 2-8 august.

Sprijin deplin mișcarea pentru punerea în afara legii a armelor atomice” — spune Charlie Chaplin în scrisoarea sa.

Arta romînească peste hotare

PRAGA — Corespondentul Agerpres transmite: Vineri, 14 iunie, s-a deschis la Praga o mare expoziție de artă populară la care în afară de R. Cehoslovacă participă și R. P. Romîna, precum și Polonia, Bulgaria și Ungaria.

Vizitatorii au admirat în standul rezervat Republicii Populare Romîne obiecte din ceramica executate cu măiestrie, frumoase costume naționale din Oltenia și Ardeal, covoare țesute artistic din toate regiunile țării, obiecte din lemn sculptat.

PARIS 15 (Agerpres). — În numărul său din 9 iunie a.c. ziarul „L'Humanité Dimanche” publică pe o pagină

intreagă fragmente din romanul „Intunecare” de Cezar Petrescu. Într-o scurtă notă biografică ziarul subliniază că Cezar Petrescu este unul dintre scriitorii romîni contemporani cel mai fecund. „L'Humanité Dimanche” informează de asemenea că romanul „Intunecare” a apărut recent în traducere în limba franceză în trei volume.

ROMA 15 (Agerpres). — Zilele acestea, a avut loc la Roma, în cadrul Asociației de prietenie Italia-Romînia lectura piesei „O noapte furtunoasă” de I. L. Caragiale.

Lectura a fost făcută de o companie teatrală din Roma sub regia lui Carlo Di Stefano. PRAGA — Corespondentul Agerpres transmite: Așteptat cu un viu interes de amatori de muzică vocală din capitala Cehoslovaciei, debutul baritonului romîn Dan Iordăchescu de la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. pe scena Operei din Praga s-a bucurat de un strălucit succes.

Interpretînd în seara zilei de 13 iunie rolul lui Escamillo din Carmen (într-un artist romîn a fost în repetate rînduri aplaudat la scenă dechisă).

„Spectacolul au asistat numeroși critici muzicali care au fost unanimi în aprecierea calităților vocale ale baritonului Iordăchescu.

In Franța, criza nu este terminată prin formarea noului guvern

PARIS 15. Corespondentul special Agerpres transmite: Observatori politici din Paris subliniază că noul guvern francez condus de Bourges-Maunoury nu se deosebește decît în formă de fostul guvern Mollet. În fond nu există nici un fel de deosebiri esențiale între ele, în afară de faptul că actualul guvern are o orientare și mai accentuată spre dreapta.

De altfel programul guvernamental al lui Bourges-Maunoury nu face decît să reia în liniile sale esențiale programul predecesorului său.

Comentarii politici ai preselor franceze sînt de părere că guvernul Bourges-Maunoury nu va avea viață lungă.

Ziarul „Le Figaro” scrie că „guvernul și majoritatea sa au o stabilitate foarte fragilă” iar „Franc-Tireur” este de părere că „criza nu este terminată prin formarea noului guvern. Ea se agravează și absența unei majorități stabile se resimte mai dureros ca oricînd”.

Criza de guvern din Italia

ROMA 15 (Agerpres). — De cîinci zile durează criza guvernamentală provocată de demisia cabinetului Zoli. La 14 iunie președintele Republicii Gronchi și-a încheiat consultările cu diferiții oameni politici. Printre alții el a primit pe Palmiro Togliatti secretar general al Partidului Comunist Italian. După întrevăderea cu președintele Gronchi Togliatti a declarat ziaristilor că „așa guvernamentală trebuie deplasată spre stînga”. Togliatti a

subliniat că în prezent există asemenea probleme importante ale politicii externe și interne în legătură cu care se poate crea o majoritate de stînga.

ROMA 15 (Agerpres). — TASS transmite: După încheierea consultărilor, Gronchi a declarat că vrea „să contribuie la formarea guvernului” pentru că acest guvern „să corespundă nevoilor țării și să respecte autoritatea și prestigiul parlamentului”. Această declarație a președintelui a fost înțiplănată cu indignare de partidele de dreapta și de presă, care văd în ea „primejdia unei orientări spre stînga”. Senatorul Sturzo (creștin-democrat) a declarat că intenționează să ridice în parlament problema caracterului „neconstituțional” al declarației președintelui.

Sosirea la Sofia a delegației guvernamentale și de partid a R. P. Bulgaria

SOFIA 15 (Agerpres). — A.T.B. transmite: În dimineața zilei de 15 iunie s-a reînnoit la Sofia delegația guvernamentală și de partid a R.P. Bulgaria care a făcut o vizită de prietenie în Republica Populară Ungară și Republica Populară Romînă. În piața din fața gării a avut loc un miting la care au luat parte mii de oameni ai muncii. A luat cuvîntul conducătorul delegației, Anton Iugov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria.

În cuvîntarea sa, A. Iugov a subliniat primirea prietenească, frățescă făcută de oamenii muncii din Republica Populară Ungară și Republica Populară Romînă delegației bulgare.

Intreaga lume urmărește cu atenție tratativele de la Londra ale subcomitetului Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

CAIRO 15 (Agerpres). — TASS transmite: Opinia publică egipteană a primit cu un deosebit interes și a aprobat noile propuneri sovietice cu privire la dezarmare. Toate zările publică la loc de frunte și sub titluri mari știri despre propunerile sovietice. Ziarul „Le progres Egyptien” din 15 iunie publică următorul anunț: „U.R.S.S. propune înlocuirea exploziunilor cu bomba cu hidrogen”. „Egyptian Gazette” subliniază în titlul de pe prima pagină următoarele: „Rusia propune încetarea pe trei ani a exploziunilor cu bomba cu hidrogen”. Titluri asemănătoare publică și alte ziare.

LONDRA 15 (Agerpres). — TASS transmite: Presa engleză din 15 iunie comentează favorabil declarația lui V. A. Zorin, reprezentant sovietic în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare care a expus noile propuneri ale guvernului sovietic cu privire la încetarea imediată, pe termen de 2-3 ani, a experienței, în arma atomică și cu hidrogen, instalîndu-se un control

internațional. „Daily Mail” intitulă această știre: „Cele mai bune vești din ultimii ani despre dezarmare sosesc de la conferința de la Londra”. Observatorul diplomatic al ziarului „Daily Express” caracterizează aceste propuneri ca „un mare pas înainte”. Observatorul agenției Reuter, John Earl, arată la rîndul său că în cercurile delegațiilor occidentale în subcomitet, propunerile sovietice au fost caracterizate ca „un important pas înainte”.

DONCASTER 15 (Agerpres). — Luînd cuvîntul la adunarea ministerului Doncaster fruntașul laborist Aneurin Bevan a cerut guvernului britanic să accepte imediat propunerea Uniunii Sovietice de a se înceta pe timp de trei ani experiențele cu bomba cu hidrogen. El a declarat că Marea Britanie este mai interesată decît oricare altă țară din Europa în interzicerea folosirii armelor atomice, dată fiind poziția ei geografică. De aceea, a arătat el, în problema dezarmării Marea Britanie trebuie să dea dovadă de inițiativă și să nu urmeze linia politicii americane.

PE SCURT

BERLIN. După cum anunță agenția A.D.N., la 14 iunie Walter Ulbricht, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D. Germane și primul secretar al C.C. al P.S.U.G., a luat cuvîntul la un miting al oamenilor muncii din Frankfurt pe Oder la care au luat parte aproximativ 40.000 de persoane. Cuvîntarea sa a fost consacrată importanțelor probleme internaționale și problemei reunificării Germaniei.

PARIS. La 14 iunie a sosit la Paris tot, Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., invitat să participe la Congresul Confederației Generale a Muncii din Franța.

Pe aeroportul Băneasa avionul românesc este gata de zbor. Fiecare pasager se gîndește cu emoție la călătoria ce va urma. Eu unul sînt copleșit de gîndul că peste aproximativ 40 de ore de zbor am să zbur pînă la aeroportul din Birmânia. Așadar îmi indică cele ce urmează: Birmânia este cel mai mare stat din Asia de sud-est așezat o suprafață de 677.000 km. pătrați cu o populație eterogenă de cca. 20 de milioane de locuitori. Capitala țării este Rangoonul cu o populație de 700.000 locuitori. Alte orașe sînt Mandalay (fosta capitală), Pegu și Moulmein. Cel mai mare riu al țării este Irrawadi. Birmânia a fost proclamată republică căpătînd numele de „Uniunea Birmannă” la 4 ianuarie 1948.

La Praga și Zürich s'întîlnesc avioanele. După multe ore de zbor cu nerău obstăși de emoție și de nasomni, aud în sfîrșit parca din via, glasul calm al căpitanului aeronavei: „Sîntem deasupra Rangoonului”.

Aeroportul Mingaladon pe care aterază avionul nostru este mare și foarte bine utilat. După cum ne informează funcționarul de la omă, Rangoonul este unul dintre punctele de escală cele mai importante ale liniilor aeriene ce

Prin îndepărtatul Rangoon

leagă Europa de Extremul Orient, deservind în special linia Londra-Tokio.

De îndată ce facem primii pași pe pista de aterizare ne izbăștie o căldură toridă care nu poate fi comparată cu căldurile cunoscute pe meleagurile noastre. După formalitățile omale și controlul certificărilor de vaccinabile pentru toate bolile tropicale ne îndreptăm spre centrul orașului. Din autobuzul doar cu acoperiș, fără pereți și geamuri, construit special pentru regiunile tropicale, luăm primul contact cu realitatea birmannă. În dreapta și în stînga șoselei se înșiră ascunsă într-o seră deasă bogată căsuțe mici construite din frunze de palmieri sau bambus.

Mulțimea pestriță de pe străzi își dă impresia că aici s-au amestecat toate popoarele orientului: birmanni cu vestiminte lungi numite „Jondjha” și cu basmale legate foarte cochec, chinezoaice în rochii de mătase neagră, indieni cu fața tucurie, nepalezii bărboși etc.

Între timp ajungem în centrul orașului unde se înalță clădirii masive în stilul arhitectonic „colonial” pe care ajace-

camdată în limba engleză, deoarece nu există încă manuale în limba țării. Dar, peste puțin timp, limba birmannă își va ocupa locul cel și se cuvine — aceasta în ciuda greutăților ce mai există din cauza diverselor limbi care se vorbesc în Birmannia. Tot cu ocazia vizitei la universitate am aflat de numele lui Takin Kodaw Hmaing, popor popular cu care se mîndrește întreaga Birmannia. El este autorul unor poeme care, prin spiritul lor sînt apropiate de creația populară. Poetul a participat mulți ani la lupta de eliberare națională. Takin Kodaw Hmaing scrie numai în limba maternă.

După cîteva zile de ședere la Rangoon cunoștințele mele se îmbogățesc cu o serie de alte date interesante cu privire la această țară la tradițiile ei milenare și la viitorul ei promițător. Din conversațiile noastre cu diversi cetățeni birmannizi și după vizitarea monumentelor istorice legate de lupta de eliberare a poporului, am aflat, de exemplu, despre faptele de vitejie ale eroiului național Aung-San. Aung-San a fost conducătorul „Ligii anti-fasciste de eliberare populară”, ligă care a dus o luptă neîmpăcată împotriva ocupațiilor japoneze.

Interesantă și instructivă a fost discuția avută cu un demnitar birmannez. Birmannia — m-a spus interlocutorul meu — face comerț cu toată lumea, bineînțeles pe bază de autanzi reciproc. În prezent tinde să se gasească în fața sarcinii destul de grele de a-și reface economia și a-și apăra independența, ferind-o de influența imperialismului. Pentru aceasta — a încheiat el — guvernul birmannez a luat o serie de hotărîri importante privind dezvoltarea industriei și agriculturii.

A sosit și ziua plecării. Pe aeroportul Mingaladon era mare forfotă, ca în toate celelalte zile dezlănțite. Înainte de plecare avionului, am încercat să-mi recapitulez amintirile. Era greu căci au fost multe și variate. Mă desprăseam de o țară, de un popor harnic și talentat cu un mare viitor, da care m-am legat mult — totă sinteza impresiilor mele din această călătorie.

RADU E. RADU

Intîlnire cu eroii piesei „Mielul turbat”

(Urmare din pag. 1-a)

stabilită și experimentarea dozorului.

„Au înflorit cașii și s-au scuturat. Străduindu-se și-au închin porțile, Fulgii de nea au lesat covor moale pe străzile Bucureștilui. Au apărut din nou primii ghiocci. Au înflorit chiar și teii... Numai prototipul inovației lui Tudorache nu s-a născut.

Luni în țărîndur a bătuț și de zi drumul atelierului „Speranța”.

Merge! Se face! S-au făcut modelele!

Asigurările erau cam întotdeauna aceleași.

A trecut un an și jumătate. Tudorache, ajuns la capătul răbdării, a scris ziarului nostru. În ancheta făcută ne-am întîlnit cu „eroii” piesei „Mielul turbat”.

Primul „erou”: inginerul Iulian Petrescu, șeful serviciului tehnic din Direcția conservelor.

Concret care sînt cauzele tîrîndurii? Răspunsul se străduia să ne convingă.

Din partea noastră s-a făcut totul. Am trimis adrese. Ne-am dat seama că e un tînar cu perspectivă și am urut să-l ajutăm. De rest trebuia să se intereseze inovatorul. Noi avem altceva pe cap... În fond inovația nu face nici doi bani (Aprobația s-a dat ca fiind o lucrare bună și necesară). O asemenea idee au avut-o și unii ingineri de la Institutul de proiectări. Așa că...

Al doilea „erou”: inginerul Gheorghe Cantaragiu, tot de la

serviciul tehnic al direcției conservelor.

Pe atunci eram șeful atelierului „Speranța”. Cunoșc cel mai bine inovația. Am dat dispoziții să se înceapă executarea prototipului chiar înainte de a exista proiectul, pe bază de simple desene. În jurie am plecat de la atelier. Se executase toată modeldria, se turnaseră unele piese. În ciuda rîndurii m-am interesat de dozor. Am trimis atelierului cîteva adrese. Intr-una indicam chiar ultimul termen de execuție: 30 decembrie 1956. Nu mai știu în ce stadiu se ajută. De altfel eu înam ajutat mult pe Tudorache. I-am dat cîteva indicații și, în caz că la folosirea i-am propus... cum să vă spun... să mă treacă și pe mine și pe inginerul Florin Toporșia (mijlocul între inovator și un desenator) pe lista de colaboratori.

Cei mai mulți „eroi” i-am cunoscut însă la atelierul „Speranța”. Iată-ne în biroul inginerului Mircea Vasilescu — șeful atelierului. E prezent și Gheorghe Racoviță — contabil. Repetăm întrebarea:

— Care sînt cauzele neexecuției prototipului?

— Nu sînt desene (Racoviță).

— E în stare de asamblare. N-a venit inovatorul și mai trebuie să ne dea cîteva lămîriri (inginerul Vasilescu).

Realitatea contrazice pe acești „eroi”. Desenele există în întregime. Pentru execuția proiectului inovatorul a pîdit bani (deși conform legii așa ceva nu trebuie să se întîmple). Luni de-a rîndul Tudorache a venit la atelier.

După vreo jumătate de ord s-au descoperit „cule și potcoavele”. Mai rămneau „calul și căruța” și se putea porni la drum.

INFORMAȚIE

Răspunzînd invitației Uniunii Comuniste a Tineretului Ungar, o delegație a C.C. al U.T.M. a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Budapesta. Din delegație fac parte tot. Ion Cîrcel, secretar al C.C. al U.T.M. și Gheza Domocoș, membru al Biroului C.C. al U.T.M.

PROGRAMUL I: 10.00 „De toate, pentru toți”; 11.10 Program muzical alcătuit la sugestia elevilor clasei a VIII-a de la Școala medie mixtă nr. 1 din Trgu-Mureș; 12.20 Din operele lui Johann Strauss; 13.15 Cîntă orchestra de muzică populară Radio; 14.00 Muzică ușoară romînească; 14.30 Radiomagazin; 15.15 „În vîrtejul Jocului”; 15.45 Concert simfonic popular; 16.30 Jurnalul satelor; 17.10 Cîntă Corul Casei de Cultură Armeană „Ștepan Sahumian”; 17.30 Muzică ușoară romînească; 18.00 Muzică; 19.30 „Drumeții veseli” — Cu Vlahuță prin munții noștri (participă elevii ai școlilor din Sibiu); 20.00 Jocuri populare romînești; 20.15 Teatrul la microfon: „Strigătoare” de Henrik Ibsen; 22.15 Emisiune sportivă; 22.30 Muzică de dans; 23.52—23.55 Buletin de știri.

PROGRAMUL II: 9.10 Vocel celebru; 9.30 Muzică ușoară de compozitori romîni; 10.20 Din muzica populară; 10.50 Transmisiune din sala Ateneului a concertului orchestrei simfonice a Filarmonicii de Stat „George Enescu”; 13.00 Concert de primă; 14.15 Program de muzică populară romînească; 14.45 Muzică ușoară; 15.15 Pagina de mare popularitate din operele lui Puccini; 15.45 Muzică distractivă; 16.00 Vorbește Moscova! 17.30 Program de muzică populară; 18.30 Muzică ușoară imprimată pe discuri „Electrodisc”; 19.15 „Viața muzicală”; 20.15 Muzică de dans; 21.00 Album din cele mai frumoase române; 21.30 Muzică de dans; 22.30 Muzică populară romînească; 23.10—24.00 Cîntă „Simfonii de Brahms”; Simfonia a II-a în Re major, — orchestra Filarmonica din New-York, dirijor Bruno Walter.

TEMPII PLORABILI

Vreme frumoasă cu cerul variabil, vînt slab pînă la petrivit din nord-est și est. Temperatura aerului ușor variabilă, va fi cuprinsă noaptea între 15—17 grade iar ziua 25—27 grade.

În țărîndurile trei zile: Vreme la început relativ răcoasă și favorabilă avertiselor de ploaie cu caracter parțial în jumătatea de răsărit a țării. Pe alocuri grindină slabă. Cer senin noaptea și dimineața. Vînt slab pînă la potrivit din sectorul estic. Temperatura staționară la început apoi în creștere. Minimele vor oscila între 5—15 grade iar maximele între 12—29 grade.



Pagoda păcii lumii din Rangoon

Fotbalul românesc în campionatele mondiale

Meci la Montevideo cu Peru și Uruguay * Cind jucătorii noștri au intrat siguri de ei pe teren iar antrenorul s-a infuriat * Amintiri și speranțe

Astăzi la Atena fotbalul românesc începe lupta pentru calificarea în turneul final al campionatului mondial, care va avea loc între 8-29 iunie 1958 în Suedia.

Ne-am gândit că pe tinerii noștri cliștii i-ar interesa — în preajma celui de-al șaselea campionat mondial — să aflu unele amănunte despre participarea țării noastre la aceste mari competiții de fotbal. Pentru aceasta, am căutat pe cineva care să fi văzut la „lucru” echipa României la primele campionate mondiale. L-am găsit pe tov. O. Luchide în biroul său de la C.C.F.S. Aflând pentru ce am venit, tov. Luchide și-a întrerupt imediat lucrul și cu pasiunea caracteristică unui iubitor al fotbalului românesc, a început să-mi povestească.

LA PRIMUL CAMPIONAT

Primul campionat mondial de fotbal a avut loc în anul 1930. Hotărârea de a se face un asemenea campionat s-a luat în 1929, după discuții aprige între diferitele federații naționale de fotbal. Cîntea de a organiza primul campionat mondial de fotbal, a revenit Uruguayului. Aceasta nu întâmplător. Naționala Uruguayului era socotită atunci ca cea mai bună din lume. Ea câștigase consecutiv în anii 1924 și 1928 Olimpiadele de fotbal.

La acest prim campionat au participat 13 țări, Europa și-a trimis doar 4 reprezentanți la Montevideo: Franța, Belgia, Iugoslavia și România. În rest au participat 7 echipe sud-americane și 2 nord-americane. Primul tur final a fost împărțit în patru serii, trei a 3 echipe și una a 4 echipe. România a avut ghinionul, la tragerea la sorși, să cadă cu două dintre cele mai puternice echipe: Peru și Uruguay.

Primul meci al României a fost cu Peru. Imediat amintit că era într-o joi — povestește tov. Luchide — iar duminică trebuia să ne întâlnim cu Uruguayul, care învinsese Peru cu 1-0 în ultimele minute de joc. Meciul cu Peru a fost dramatic. Chiar în primul minut, jucătorul român Deșu deschide scorul. Prima repriză se termină cu 1-0 în favoarea noastră. În această parte a meciului, fotbalistii din Peru joacă foarte dur și în minutul 7 rămân în 10 oameni, iar în minutul 9 este lovit grav la rîm și Interul stinge Stanciu. În repriza a doua Peru egalează. Atunci este reintrodus Stanciu. Pare de necrezut, dar tocmai el este cel care marchează al doilea gol pentru România. Portarul echipei Peru știa că Stanciu nu poate trage cu piciorul sting la care era rănit și s-a plasat în



Unul din darurile pe care tinerii sovietici le-au pregătit pentru oaspeții lor la Festival.

Cuvinte ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL. 1. Renunță stațiune balneară pe litoralul mării (două cuvinte). 2. Localitate balneară pe Mureș. — Răsărit. 3. Se bucură din plin de vacanță — Și-o caută oamenii micii la munte sau la mare. 4. Piatră sumpă în stare de cristal pur — Acolo se expune corpul la soare. 5. Furioasă, ca marea înspumată. — Altă stațiune la Marea Neagră. 6. Domoală — Otașul argonauților legendari, fără sfârșit. — Îl părăsesc cei plecați la odihnă. 7. Difong. — Este minută la lucru, în producție. 8. Soarele... felahilor. 9. Flajă, nisip, apă... în oraș! — Verbul alpinistilor... pe crestele munților. 9. Servizi! — Verb conjugat pe ring... cu muzică. — Ștefan Ștefănescu. 10. Membru al A.R.L.U.S.-ului. — Început de... siamez. 11. Diminutiv masculin — Odinioară — Ca X la Pronosport (fem). 12. Fără seamă. — Scopul plecării la munte și la mare în vacanță. 13. Acolo se pot citi ziare, cărți sau se poate juca biliard, table, șah. — Credințele — Olteanu Toma. 14. Studenții își spun „la revedere”, pînă la toamnă!

VERTICAL. 1. Concediul de odihnă este prevăzut și în Constituție. — Localitate balneo-climatică. 2. Călătorie în vacanță. — Jumătate din... Lulu. 3. Le găsim la Borsec, Zizin, Căciulata, Malnaș, Sovata etc. și în unele magazine bucureștene (două cuvinte).

NUMERAL. 4. Altă stațiune. — Are un avantaj. — Prepoziție latină. 5. A apare. — Un cor pe o singură voce. 6. Notă muzicală. — Loc pentru expunerea cârților. — Dragoste tinerească (pl). 7. Bronzează corpul. — Dan Stănculescu. — Boltă. 8. Cu adevărat. — Lîmzină puse la adăpost. — Campion. 9. Atracția Teatrului din București. — A deserta. 10. Localitate balneară în Bărăgan. — Stațiune cu izvoare carbo-gazoase și feruginoase. 11. Venea odată... pe Siret. — Instrument muzical. 12. Sănătos tun. — Îl joacă la club. 13. Aurel Stoian Tudor. — Din nou. — Navigator legendar. 14. Loc pentru plajă, la... domiciliu. — Lac pentru băi, lângă Brăila.

I. PASCAL

Scinteia Tineretului MAGAZIN

Tuberculoză vindecată cu... băi înghețate

N. Lujnikov este un bărbat înalt, cu păr negru și bogat pe care trecerea timpului nu l-a putut încărunți și cu o privire caldă care te cîștigă de îndată.

La 64 de ani, dr. Lujnikov are „la activ” șase sute și șase sute de pacienți pe care i-a vindecat de nenumerate boli de-a lungul carierei sale imbulguate dar după părerea sa, cel care i-a dat în același timp cel mai mult de furcă și cea mai mare satisfacție a fost însuși... dr. Lujnikov!

BOLNAV FARA SPERANȚA

Ca să înțelegi mai bine trebuie să ne întoarcem cu vreo 40 de ani în urmă, cînd tînărul Lujnikov se lupta din greu cu lipsurile și boala pentru a-și continua studiile universitare. De cînd se născuse la Kazan, a avut o constituție puțin rezistentă și îned în copilărie a contractat un început de tuberculoză.

În 1916, după ce încercase tot felul de tratamente fără succes, un medic îi povestește despre interesanta experiență a unui grup de bolnavi de tuberculoză care făceau săi reci în rîul Kazanka în tot timpul anului, reușind să se vindece de această cale. În disperare de omagiu, studentul în medicină hotără să încerce și această uimică și originală metodă.

Abia în 1956 se reia această uimică competiție de fotbal, Campionatul are loc în Brazilia și este cîștigat din nou de Uruguay.

În primul meci al campionatului mondial, după cum se știe a avut loc în Elveția în 1956, unde supremăția a fost cîștigată de R.F.G. Germania în devingerea celor mai puternice echipe de atunci — R. P. Ungară, de cîții cu toții ne mai aducem încă aminte de amănuntele acestui turneu final.

VINDECAREA MIRACULOASĂ

Lujnikov începe tratamentul tuberculozic și organismul cu plîmberii în piciorul gol prin băi înghețate. După care trecu la băi înghețate. În curînd boala începu să se înapoie și pacientul putu să renunțe la orice alt tratament, continuînd cu regularitate zilnică viața sa. În 1917 comisia medicată îl găsi apt pentru serviciul militar.

Vindecat de boală, Lujnikov s-a continuat băile cu care se obișnuise în tot cursul vieții și acum, în timpul iernii, din termometrul coboară la minus 10 grade, medicul nu se sîfșie să se cufunde în apa rîului, după ce face o copcă în gheață.

R. LUCIAN

Profesiunii muzicii, doctorul are însă un mic sfat: „Dacă cîntăreții de operă ar ști cît bine le-ar face pentru voce cîte o baie rece în fiecare zi, mulți dintre ei și-ar scoate blînurile și fularurile și ar urma pîda mea...”

Rămîne de văzut cîți dintre aceștia vor fi dispuși să urmeze sfatul dr. Lujnikov...

ÎN CLISEE: Acum 40 de ani, studentul N. Lujnikov a început să facă băi zilnice în apă înghețată pentru a se vindeca de tuberculoză.



zilele și constituie bala rece. Apoi, înainte de a merge la spital, petrece cîteva clipe la pian, fiind un talentat cîntăreț și pianist amator. Pentru profesia sa continuă să facă băi înghețate și are după cîte se pare numeroși „urmasi”.

Maniere „elegante” în trecut

Ce părere ați avea dacă într-o seară pe cînd vă plimbați într-un parc, sub clar de lună cu fata care vi-e dragă, aceasta s-ar lăuda cu... gingașie:

— Privește mințile mele. De opt zile nu le-am spălat și fac prinoare că tot sînt mai frumoase ca ale tale...

Ce ați spune? Ați ride ca de o glumă. O, nu vă-aj! Îndoi că mințile ei sînt cele mai frumoase, ci de faptul că nu le-a spălat de atîta timp.

El bine, totuși, aceste cuvinte au fost spuse foarte serios de o femeie iubitorului ei, Desigur, nu în zilele noastre, ci pe la începutul secolului al XVI-lea de către una din cele mai distins doamne: Margareta de Navarra, sora regelui Francisc I al Franței.

Nu trebuie să vă mirați că o femeie de frumusețe, cultură, inteligență și eleganță ei nu și-a spălat mințile mai bine de o săptămîină. Pe vremea aceea spălarea nu prea era... la modă. Regele Ludovic al XIV-lea — „regele soare” — și nobilii de la curtea sa nu făceau baie de cît la ocazii foarte rare, o dată — de două ori pe an. Pînă în secolele XVI-XVII femeile scooteau că o băga într-o cadă cu apă și o cochetărie care întrece orice limită. De aceea femeile bogate nici nu obțau să aude de baie. Nu e de mirare deci că la un moment dat s-a inventat un... scărpător (de obicei confecționat din argint) cu care nobilii și doamnelor se scărpau sub perucile ce se purtau pe vremea aceea și în care făceau ravagii tot felul de insecte agasante...

Frumoasele vremuri de atunci cunoșteau batista. Fiecare purta batista scumpe, dar le foloseau în cu totul alt scopuri decît sîntem obișnuși astăzi. Minunat brodată, parfumată, batistele erau oferite în dar cavalerilor, dar nasul, femeile și-i ștergeau cu... degetele.

Parfumul era și el folosit în mari cantități de nobili nu numai pentru a-și sublinia eleganța, ci pentru a camufla izurile — rezultat al necurăteniei — răspîndite de ei. Un istoric francez ce s-a ocupat de dezvoltarea marilor regii elegante de-a lungul veacurilor, scrie în legătură cu folosirea parfumurilor de către nobilii feudali: „Diferitele parfumiuri, în special cel de mosc, erau întrebuintate în mod excesiv de bărbați și femei, Ciorapi și mă-

știi cu în Daghestan se întrebunțeară de mai mult timp căldura subterană pentru satisfacerea nevoilor industriei locale. În mod asemănător se va putea precum și calculul aproximativ al capacității resurselor existente.

În centrul pămîntului se desfășoară un proces continuu de degazare a elementelor radioactive — mai ales uraniu, toriu și potasiu. Pămîntul pierde astfel o cantitate de căldură pe care o cedează nemijlocit spațiului înconjurător. Căldura astfel înfișă prin jocul fenomenelor naturale, fără nici un folos direct pentru om, este cantitativ mai mare decît cea produsă de totalitatea resurselor de petrol, cărbune și lemn ale globului.

Intrebuintarea energiei termice naturale din regiunile explorate de expediția sovietică în scopul încălzirii locuințelor și locurilor de muncă, ar putea constitui un început foarte promițător. După părerea savanților sovietici, insulele Curile și Kamciatka oferă din acest punct de vedere condiții de exploatare mai favorabile decît Canezaur sau Asia Centrală, rezervele de apă caldă fiind mult mai mari. Ori, este

Problema cea mai dificilă constă în alegerea locurilor celor mai indicate pentru forarea puțurilor de exploatare — la adîncimi de mai multe sute de metri — precum și calculul aproximativ al capacității resurselor existente.

Savanții sovietici menționează în raportul lor experiența bogată pe care au acumulat-o în această direcție tehnicii din Islanda. În capitala insulei din extremul nord, Reykjavik, toate casele folosesc un sistem de încălzire cu apă din fundul pămîntului iar în serele temperate, pe aceeași cale, cresc legume și chiar struguri.

În același timp nu trebuie uitat că utilizarea energiei termice naturale poate constitui și o nouă cale pentru producerea de energie electrică.

Toate condițiile naturale sînt îndeplinite în regiunile explorate de savanții sovietici. Vulcanii activi din insulele Curile și Kamciatka furnizează o apă foarte caldă cu o temperatură de pînă la 100 de grade și jeturi de aburi cu o temperatură încă și mai mare.

Expediția a trecut de alfel și la unele lucrări practice în vederea exploatării „cărbului roșu”, cum este denumită această sursă de energie. Savanții au studiat posibilitatea construirii unei centrale electrice care să funcționeze pe baza apei subterane. În acest scop, ei au analizat sursele termice naturale și jeturile de aburi și au hotărît să propună construirea unei asemenea centrale în sudul peninsulei Kamciatka.

De asemenea, se vor amenaja sere care vor produce legume și fructe în tot timpul anului în mai multe regiuni. Construcția acestora nu va necesita multă muncă și va putea fi efectuată folosînd exclusiv forțele de lucru din regiune. În al doilea rînd se va trece la amenajarea instalațiilor de încălzire a locuințelor din Kamciatka și Curile, cu precădere în capitala Petropavlovsk.

Obiectele casnice, vesela, erau, în general, confecționate cu cea mai mare artă. Se știe, de pildă că marele Benvenuto Celinu a muncit multă vreme la realizarea unei solințe. În muzeul din Viena, la Luvrul din Paris, la Kremlinul din Moscova pot fi văzute minunate farfuri, cuțite, cupe — adevărate opere de artă. Toate aceste frumuseți însă — după cum vedem — nu stimulau și curătenia printre monarhii și nobilii ce le foloseau.

Astăzi, cînd nu se mai conștientesc case fără baie, cînd peste tot există băi publice, cînd sîntem înudați din copilărie și ne spălăm mințile înainte de a mîncă și să folosim furculița în timpul mesei, desigur că cele de mai sus par a fi de domeniul fantaziei. Aceasta era însă tristă realitate și tocmai de aceea pe a-tunci bîntuiau teribile epidemii de ciumă, de holeră și de alte boli îngrozitoare care decimau mi și mi de oameni.

Noroc, însă, că într-o bună zi unul parizian i-a venit ideea să publice un cod al manierelor elegante, unde pentru prima oară se recomandă băi mai dese și spălarea minților măcar o dată pe zi. Spălătura a devenit la modă. Și cum moda de aia e modă, ca să te fii de ea, au început oamenii să folosească apa, ba chiar și săpunul.

DAN LAZĂRESCU

PROBLEMA NR. 35

GHEORGHE GOȘMAN
comuna Țințari, regiunea Stalin

Mat în două mulțuri:
Alb: Rgl, D67, Tg3, Th4, Nd2, Nd3, Ce7, Ph3, b4.
Negru: Rd4, Dg6, Ta5, Ta1, Ng4, Ce4, Pe5.

Nu una ci două amenințări de mat crează „cheia” acestei probleme și totuși greu o veți găsi. Dificultatea va fi mai mică dacă veți considera că prima mutare trebuie să fie acunsă, pînă și chiar cu „sacrificii dezinteresate”...

SOLUȚII

PROBLEMA NR. 27 DE M. MANOLESCU: Mutarea cheie l.c3! realizează poziția „Zugzwang”, adică îl face pe adversar să piardă numai pentru că... trebuie să mute.

PROBLEMA NR. 28 DE V. PETROVICI: Dams, începînd cu mutarea cheie l.Dh8!, se plimbă în toate colțurile tablei numai ca să dea matului... spectaculoase.



Moda



Cît costă o plimbare pe Everest

Se înțeală amaric cel care crede că pentru a urca un pic înalt de opt mii de metri este suficient să fii curajos, perseverenț, isteț și să ai echipamentul necesar. Mai este ceva: trebuie achitat impozitul de munte, impozitul de pisc — și încă majorat.

Cel puțin acesta este obiceiul în Nepal, micul regat așezat între Republica Populară Chineză și India. Dar să nu condamnăm pentru aceasta pe percepătorii din Nepal, cu ații mai mult, cu cît vicerăia statului Nepal încasează un venit considerabil din vânzarea expedițiilor cu un anumit scop. Nepalul putem să-l considerăm drept cuvînt virful lumii, pentru că din cele 14 piscuri din lume, cu o înălțime de peste 8.000 de metri, șase se găsesc aici. De aici se poate ajunge cel mai bine și cel mai ușor chiar și pe donă dintre cele mai înalte piscuri — printre care pe virful Everest, care are o înălțime de 8.888 metri. Dintre locuitorii Nepalului se recrutaază cei mai buni ghizi, așa numiți „sherpa”, care sînt indispensabili la ascăltarea piscurilor.

În anul 1947, Nepalul și-a deschis larg porțile în fața turiștilor și a expedițiilor. Reclama împinze lumea: „Venii pe pămîntul Himalaiei, unde veți fi mult mai aproape de cer decît în ori care altă parte a lumii!” Nepalul era, de altfel, vizitat de turiști veniți mai ales din gaze țări: Anglia, Austria, Noua Zeelandă, Franța, Elveția și Japonia. Mai tîrziu au apărut și americanii, ceea ce, în afară de penetrația economică, se remarcă și prin faptul că de aci înainte, potrivit hotărîrii guvernului din Nepal, pe lângă fiecare expediție era delegat un funcționar, pentru ca nu cumva să se facă spionaj. Se știe doar că un grup de spioni americani și-au propus pe vremea aceea să caute arca lui Noe, pe care apoi au căutat-o cu rivnă de la Ararat pînă la Himalaia. Arca de fapt n-au găsit-o, dar au făcut multe fotografii în apropierea frontierei cu China...

În luna septembrie 1956 restricțiile au fost înaprinite și mai mult, cerîndu-se rapoarte detaliate, un adevărat jurnal despre desfășurarea expedițiilor, iar fiecare fotografie trebuie prezentată unui oficiu guvernamental.

În afară de toate acestea, s-au majorat și taxele, astfel încît o excursie pe Everest s-a scumpit grozav. Ascensiunea pe un pic, într-o 7.500 de metri și 8.000 de metri costă 440 de dolari, iar de



Frumusețea acestor obiecte este de neasemuit. Ele vor fi oferite cadou de tinerii sovietici prietenilor lor veniți la Festival.

Stiați că...

...Vîntul leagănă copacii cînd viteza sa atinge 8 metri pe secundă? La 13 m/sec. scutură frunzele, la 21 m/sec. ruce ramurile, la 28 m/sec. smulge copacii, la 34 m/sec. poate să dărîme o casă, iar la 40 m/sec. distruge totul în calea sa...

...Un om inspiră într-un minut 131 centilitri de aer, adică 786 litri într-o oră și 18.864 litri într-o zi, ceea ce este egal cu aproximativ jumătate de 43 de ori propriul său volum?

...În S.U.A. există aproape 500 de copaci a căror vîrstă depășește mai multe mii de ani? Cel mai gros copac din California are o circumferință de peste 46 metri, iar cel mai înalt are 135 metri. Pe rădăcina unui gigant conifer denumit „Mark Twain” s-a instalat un restaurant cu o pistă de dans...

...În insulele Caraibe, femeile vorbesc altă limbă decît bărbații? Aceasta limbă o întrebuințeară însă, bineînțeles, numai cînd vorbesc între ele.

Daruri pentru Festival

Regulament pentru studenți în vederea examenelor

* Studenții de la Conservatorul de muzică să fie tobă de carte.

* Pentru studenții de la Matematică, materia să nu conțină nici o necunoscută.

* Înainte de examen, studenții de la Chimie, să lase toate combinațiile.

* Studenții de la Arte plastice, să nu rămînă tablou, la întrebări.

* Cei de la Institutul de teatru, să nu învețe în „ultima oră”.

* Cei de la Medicină, să consulte cartea tot anul pentru că profesorul simte pulsul și pune diagnosticul.

* Studenții de la Textile să n-o întîndă cu facultatea pînă-n pinzele albe.

SADI RUDEANU